

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
БУДІВНИЦТВА І АРХІТЕКТУРИ
KYIV NATIONAL UNIVERSITY OF CONSTRUCTION AND
ARCHITECTURE

Доктор філософії
(освітній ступінь / educational level)

Кафедра / Chair кафедра політичних наук та права

«Затверджую/ Approve»

Голова НМР факультету /
Faculty Chairman of SMC

 Мамедов А.М.
«25» червня 2024

РОБОЧА ПРОГРАМА ОСВІТНЬОЇ КОМПОНЕНТИ
WORKING PROGRAM OF THE EDUCATIONAL COMPONENT

032"Історіографія та джерелознавство історії України"

(шифр та назва освітньої компоненти / code and name of the educational component)

Шифр/ code	назва спеціальності, освітньої програми / name of specialty, educational program
032	Історія та археологія

Мова викладання/ Teaching language: українська

Розробники / Developers:

Єгоров В.В., к.і.н., доцент

(прізвище та ініціали, науковий ступінь, звання /
surname and initials, academic degree, rank)

(підпис / signature)

Робоча програма затверджена на засіданні кафедри _____

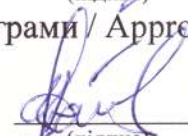
The work program was approved at the meeting of the chair

Протокол/ Protocol №9 від / of «31» травня 2024 р.

Завідувач кафедри / Head of Chair /Євген Перегуда /

(підпис)

Схвалено гарантом освітньої програми / Approved by the educational program guarantor

Гарант ОП / Guarantor of EP /Василь Деревінський/

(підпис)

Розглянуто на засіданні науково-методичної комісії спеціальності /

Considered at the meeting of the scientific-methodical commission of the specialty

Протокол/ Protocol № 4 від / of «27» травня 2024 р.

ВИТЯГ З РОБОЧОГО НАВЧАЛЬНОГО ПЛАНУ 2024-2025 н.р.

EXTRACT FROM THE CURRICULUM PLAN

Шифр / Code	Назва спеціальності, освітньої програми / name of specialty, educational program	Форма здобуття ВО / Form of study: денна / full-time/заочна										Форма контролю / Form of control	Семестр / Semester	Погодження заступником декана факультету / Approval by the deputy dean of the faculty	
		Кількість кредитів ECTS/ ECTS		Кількість годин / Number of hours					Кількість індивідуальних робіт / Number of individual tasks						
		Всього / Total volume	Разом / Total volume	Аудиторних / Auditory			Самостійна робота / Individual work	КП/ CP	КР/ CW	РГР/ CGW	Конт.роб/ Ind. tasks				
				у тому числі / including:											
лекції / lectures	лабораторії / Laboratory	практичні / practical													
032	Історія та археологія 032"Історіографія та джерелознавство історії України"	5	150	50	22		28	100		1			залік	3	

**Анотація. Мета та завдання освітньої компоненти/
Abstract. The purpose and tasks of the educational component**

Пререквізити/ Prerequisites:

Посилання на сторінку електронного навчально-методичного комплексу дисципліни / Link to the page of the electronic educational and methodological complex of the discipline:

<https://org2.knuba.edu.ua/course/view.php?id=2728>

Компетентності здобувачів освітньої програми, що формуються в результаті засвоєння освітньої компоненти / Competencies of students of the educational program, which are formed as a result of assimilation of the educational component

Код/ Code	Зміст компетентності / Content of competence
Інтегральна компетентність / Integral competence	
	Здатність розв'язувати комплексні проблеми в галузі професійної та/або дослідницько-інноваційної діяльності, що передбачає глибоке переосмислення наявних та створення нових цілісних знань та/або професійної практики.
Загальні компетентності / General competences	
	ЗК01. Здатність до абстрактного мислення, критичного аналізу та синтезу інформації, оцінки сучасних наукових досягнень, генерування нових ідей при вирішенні дослідницьких і практичних завдань. ЗК02. Здатність систематизувати знання та розуміння філософських методологій пізнання, ключових засад професійної етики, систем морально-культурних цінностей, принципах толерантності, які базуються на принципах поваги до різноманітності та мультикультурності. ЗК05. Здатність до цілеспрямованого та наполегливого самовдосконалення, усвідомлення соціально-моральної та етичної відповідальності за одержані наукові результати.
Фахові компетентності / Professional competences	
	ФК01. Володіння актуальною інформацією щодо сучасного стану, тенденцій розвитку, проблематики та наукової думки у сфері професійної діяльності.
	ФК02. Здатність використовувати сучасні методи фізичного, математичного моделювання, статистичного аналізу та прогнозування із використання новітніх прикладних програм, комп'ютерних систем та мереж, програмних продуктів при створенні нових знань, отриманні наукових та практичних результатів у сфері професійної діяльності.
	ФК03. Здатність розуміти і враховувати соціальні, екологічні, етичні, економічні та комерційні міркування, що впливають на реалізацію технічних рішень.
	ФК05. Здатність до застосування категорійно-понятійного апарату, новітніх теорій, концепцій, технологій та методів, необхідних для розв'язання комплексних проблем в історичній сфері.
	ФК07. Здатність здійснювати аналіз історичних процесів та явищ національної

	історії, зіставляти та узагальнювати подібні та відмінні тенденції в історії розвитку України та інших країн.
--	---

Програмні результати здобувачів освітньої програми, що формуються в результаті засвоєння освітньої компоненти / Program results of students of the educational program, formed as a result of assimilation of the educational component

Код/ Code	Програмні результати / Program results
	ПР02. Здатність продемонструвати глибинні системні знання і розуміння вітчизняного та зарубіжного наукового доробку та практичного досвіду, сучасної методологічно-методичної бази проведення наукових досліджень.
	ПР04. Здатність продемонструвати знання із наукової та професійної підготовки для підтвердження достатнього рівня компетентності у виборі методів наукових досліджень, оцінки їх наукової новизни та практичного значення при вирішенні спеціалізованих завдань в галузі.
	ПР06. Вміти застосовувати універсальні навички дослідника, достатні для розв'язання комплексних проблем у галузі професійної, дослідницько-інноваційної та/або науково-педагогічної діяльності за фахом та продукування нових ідей та методів, спрямованих на покращення науково-практичної діяльності в галузі.
	ПР09. Демонструвати системний науковий світогляд та філософсько-культурний кругозір, який включає розвинене критичне мислення, професійну етику, академічну доброчесність, повагу до різноманітності та мультикультурності в поєднанні з володінням передовими методиками викладання у вищій школі і постійним самовдосконаленням професійного та наукового рівня.
	ПР11. Здійснювати успішну інноваційну науково-технічну діяльність у соціально-орієнтованому суспільстві на основі міжособистісних взаємовідносин для максимального самовираження на основі терпимості, психологічної сумісності та етики поведінки.
	ПР13. Здатність формулювати власні авторські висновки, пропозиції та рекомендації на основі аналізу літературних джерел, патентних досліджень, повного циклу теоретичних і експериментальних досліджень, проведених за сучасними методиками.
	ПР14. Виокремлювати актуальні історичні проблеми та визначати їх структуру, взаємозв'язки чинників, проявів і наслідків як об'єкта наукового дослідження.
	ПР15. Комплексно розуміти особливості впливу історичних процесів на розвиток особистості, суспільства та держави.
	ПР16. Комплексно розуміти важливість історичної національної пам'яті, соціально відповідальної діяльності на основі етичних міркувань (мотивів).

Зміст курсу / Course content:

Змістовний модуль 1.

Українська історіографія з давніх часів до кінця XVIII ст.

Тема №1.Українська історіографія та джерелознавство як спеціальна галузь знань і навчальна дисципліна.

1. Поняття «українська історіографія». Предмет, завдання і об'єкт.
2. Джерелознавство історії України. .
3. Періодизація української історіографії.
- 4.Пошук, збереження та використання джерел з історії України.
- 5.Видова класифікація історичних джерел, типи, підтипи джерел, групи джерел котрі відрізняються за зберігання і кодування історичної інформації.

Тема №2 Класифікація джерел з історії України. Південно-Руське літописання. XII – XIII ст.

- 1.Різноманіття підходів джерелознавців до класифікації джерел.
2. Археологічна наука як основний провідник у здобутті дослідниками речових джерел.
3. Перехідна група між речовими і писемними джерелами: монети, медалі, печатки.
- 4.Умови та причини створення літописів.
- 5.Повість Минулих літ, Київський літопис XII ст., Галицько-Волинський літопис XIII ст.

Тема №3 Українська історична думка та джерела XVI – XVII ст.

1. Козацькі літописи XVII ст. Літопис Самовидця.
2. Густинський, Львівський та Київський літописи XVII ст.
3. «Хроніка» Ф. Сафоновича.
- 4.Географічна карта як історичне джерело.
- 5.Історія картографії.
- 6.Джерелознавча критика картографічних джерел.

Тема №4 Нові явища у розвитку історичних знань в Україні в середині XVIII ст.

1. Розвиток української історіографії в XVIII ст.
2. Г. Граб'янка про Б. Хмельницького.
3. «Літопис» С. Величка.
4. Ф. Прокопович та його вплив на гуманітарні науки в Україні та Російській імперії.

Змістовний модуль 2.

Українська історична наука та джерела XVIII–на початку XXI ст.

Тема №5 Українська історична думка та джерелознавство другої половини XVIII – першої третини XIX ст.

1. Проблема авторства “Історії Русів”.
2. Д. Бантиш-Каменський та його “История Малой России”.

3. М. Маркевич – дослідник історії України.
4. Використання у вивченні зображальних джерел історичних, джерелознавчих методів.

Тема №6 Становлення і розвиток української історичної науки в середині XIX ст.

1. Зміст суспільних поглядів М. Максимовича.
2. М. Максимович – засновник романтизму в Україні.
3. Історія українських земель XVI – XVII століть у працях М. Максимовича.
4. М. Максимович як дослідник Коліївщини.

Тема №7 Українська історіографія та джерелознавство наприкінці XIX ст.

1. Суспільні погляди М. Костомарова.
2. М. Костомаров про загальну схему російської та української історії. Основні проблеми історії Русі.
3. М. Костомаров про повстання Богдана Хмельницького та історію України XVII – початку XVIII століття.
4. Вивчення та багатоманітність статистичних джерел.
5. Масові обстеження, описи, переписи, запровадження обліку та звітності як умови створення статистичних джерел.
6. Історична наука в Україні наприкінці XIX ст.
7. В. Антонович та його суспільно-політичні погляди.
8. В. Антонович – історик українського козацтва.
9. В. Антонович як засновник української історичної науки, «Київська школа».
10. Запровадження у XIX ст. системи методів джерелознавства, пов'язаних з пошуком та виявленням джерел.
11. Критичний аналіз, виявлення достовірності та цінності джерел, з огляду на його наступне дослідницьке використання.
12. Етапи роботи з джерелами.

Тема №8 Утвердження української національної історіографії та джерелознавства на зламі XIX – XX ст. Схема української історії М. Грушевського.

1. Герби і емблеми, історія Гетьманщини та малоросійської старшини у висвітленні О. Лазаревського.
2. Д. Яворницький як дослідник запорозького козацтва.
3. Громадянсько-політична діяльність М. Грушевського.
4. Поява «Звичайної схеми «руської історії» М. Грушевського

Тема №9 Українська історична наука на початку XX ст.

1. Дослідження історії Слобожанщини у спадщині Д. І. Багалія.
2. «История украинского народа» та дослідження сільського судочинства доби середньовіччя О. Єфименко.
3. М. Аркас – дослідник України-Русі.

Тема 10. Державницький напрям в українській історіографії.

1. Життєвий шлях та світогляд В. Липинського.
2. Нація і держава, еліта, інтелігенція, гетьманство, чинники української державності у спадщині В. Липинського.
3. Ідеї В. Липинського у працях Д. Дорошенка та його дослідження української історіографії.
4. «Підпільний» університет у Львові у 1921 – 1925 рр.
5. Творчий шлях І. Крип'якевича.
6. М. Кордуба та українська історіографія.
7. Державницька концепція С. Томашівського.

Тема №11. Історична наука в радянській Україні у 1920 – 1930-х рр.

1. Повернення з еміграції М. Грушевського та його історичні установи в Києві.
2. «Нова революційна школа» М. Слабченка.
3. Наукові установи марксистського спрямування.
4. М. Яворський – керівник марксистського напрямку української історіографії.
5. Репресії щодо українських істориків УСРР наприкінці 1920-х – 1930-х рр.

Тема №12. Формування нових наукових концепцій в сучасному українському джерелознавстві.

1. Розвиток джерелознавства, археографії, евристики, історичної бібліографії та електронного обліку історичних пам'яток в Україні.
2. Паперові грошові знаки як історичне джерело. Паперові гроші України у ХХ – початку ХХІ ст.
3. Фіксація часу здійснення події у кінофотовідеодокументах.
4. Відтворення звукової сторони історичного роду в аудіовізуальних документах.
5. Розмаїття сучасних цифрових носіїв інформації.
6. Новітні наукові методи в роботі з писемними джерелами.

Змістовний модуль 3.

Розвиток української історіографії та джерелознавства в Х – на початку ХХІ ст.

Семінарське заняття 1.

Методологія та понятійний апарат історіографії та джерелознавства.

Семінарське заняття 2.

Етапи формування, періодизація, редакції, список, звід, авторство, філігрань, маргіналії в літописних джерелах.

Семінарське заняття 3.

Розвиток історичних знань в Україні. Києво-Могилянський колегіум (академія) та формування історичної думки XVII ст. Літописні джерела, хроніки.

Семінарське заняття 4.

Умови та розвиток української історіографії та джерелознавства в другій половині XVIII –XIX ст.

Актові та діловодні документи.

Наукова та художня література. Видання художньої літератури як історичне джерело.

Семінарське заняття 5.

Питання ранньосередньовічної історії України та джерелознавчі студії у висвітленні М. Костомарова.

Семінарське заняття 6.

В. Антонович та застосування позитивістської методології й антропологічної науки у вивченні минувшини та джерел середньовічної історії України.

Семінарське заняття 7.

«Історія України-Руси» М. Грушевського та її джерела.

Семінарське заняття 8.

Діяльність українського наукового товариства у Києві.

Семінарське заняття 9.

Створення ВУАН та науково-дослідницьких установ історичного профілю.

Періодична преса

Семінарське заняття 10.

Українська історична наука за кордоном 1920-1930 –х рр.

«Українське історичне товариство» та історична думка в українській діаспори. Дослідження І. Шевченко, О. Пріцака, Л. Винара.

Семінарське заняття 11.

Українська історіографія в другій половині 1940 – 1980-х рр.

Публікації офіційних постанов державної влади, документів

політичних партій і

організацій.

Семінарське заняття 12.

Методологічні підходи істориків пострадянської України.

Загальноукраїнський електронний реєстр історичних пам'яток.

Документи громадських об'єднань та політичних партій .

Матеріали соціологічних досліджень
Узагальнення соціологічних опитувань

оформлені у вигляді звітів, інформаційних повідомлень, аналітичних довідок.

Джерелознавча цінність наукових, популярних, навчальних та методичних праць

Періодична преса : Кореспонденції, рецензії, огляди, статті.

Семінарське заняття 13.

Сучасний етап розвитку історичної та джерелознавчої науки в Україні.

Новітні наукові методи в роботі з писемними джерелами.

Різноманітна інформація в періодичних виданнях: документальна, поточно-хронікальна, особового характеру.

Індивідуальне завдання / Individual task

Індивідуальна письмова робота або есе передбачає написання здобувачем невеликий за обсягом твір-міркування з вільною композицією. Метою написання есе є вираження здобувачем власних думок з конкретної теми, викладення своєї точки зору та суб'єктивної оцінки. Есе дає можливість творчо і оригінально викласти матеріал.

Рекомендації щодо написання есе

- Есе, як і будь-який твір, варто розпочинати зі вступу, де розкривається підхід до теми. Вступ має мати проблемне завдання та відповідь на нього. Авторіві варто коротко відобразити зміст поставленої проблеми.

- Основна частина есе має містити в собі вагомні аргументи, головні факти, ідеї, які донесуть ідею автора.

- Кінцівка есе може бути як стверджувальною, запитально чи незавершеними роздумами, але мусить спонукати до роздумів або переконає у своїй вагомості.

Головне варто пам'ятати, що упродовж усього есе має бути чітко прослідковуватися зв'язок між фактами та поставленою проблематикою.

Вимоги щодо оформлення есе

Титульний аркуш

Мова оформлення: українська

Стиль: вільний

Формат сторінок: А4

Шрифт та розмір шрифту: Times New Roman, 14

Міжрядковий інтервал: 1,5

Обсяг есе: 2–3 сторінок

Поля: ліве поле – 30 мм, праве – 15 мм, верхнє і нижнє – 20 мм.

- 1). Предмет і завдання історіографії історії України
- 2). Історіографія як наука. Періодизація історіографії України
- 3). Архаїчна міфологія, епос як підвалини історичного знання.
- 4). Стан історичної думки в античний часу.
- 5). Становлення середньовічного провіденціалізму. Його вплив на розвиток історичної думки.
- 6). Основні складові донаукової історіографії.
- 7). Соціально – культурні основи історичних знань на Русі в XI-XIII ст.
- 8). Дослідження літописів в вітчизняній науці.
- 9). Загальне літописання Русі.
- 10). Проблематика, метод, Повісті Минулих Літ, її концепція.
- 11). Визначення понять :літопис, літописець, список, редакція.
- 12). Стан літописання в XII-XIII ст.
- 13). Історіографія доби Гетьмана П. Скоропадського
- 14). Історична реальність та історичне пізнання.
- 15). Базові поняття історіографії.
- 16). Зміст порівняльно-аналітичної функції історіографії.
- 17). Зміст функції формалізації результатів наукового дослідження..
- 18). Зміст поняття науковий напрямок.
- 19). Зміст поняття наукова школа.
- 20). Головні ідеї народницького та державницького напрямків в історіографії.
- 21). Київська школа історіографії В.Б. Антоновича.
- 22). Галицька школа історіографії М.С. Грушевського.
- 23). Школа Харківських романтиків першої половини XIX ст.
- 24). Польсько-українська школа історіографії.
- 25). Соціально-економічна школа Д.І. Багалія.

- 26). Гамбургська школа.
- 27). Школа Аналів Жан Ле Гоф.
- 29). Зміст поняття «проблема» в історичному дослідженні.
- 28). Проблема співвідношення особи та історичної епохи.
- 30). Співвідношення теорій і концепцій з історичною реальністю котру вони хочуть пояснити.
- 31). Типова структура історичного дослідження.
- 32). Ієрархія проблем історичного дослідження.
- 33). Актуалізація проблеми історичного дослідження.
- 34). Хронологічно – просторові межі історичного дослідження.
- 37). Київський літопис XII ст.
- 38). Особливості концепції історії України П.О.Куліша : «История Воссоединения Руси».
- 39). Загальнонаукові методи опрацювання історичних джерел.
- 40). Статистичні методи дослідження історичних джерел.
- 41). Головні складові порівняльно- історичного методу.
- 42). Палеографічний метод вивчення джерел.
- 43). Дослідження зоонімів як складової частини історичних джерел.
- 44). Методи реконструкції історичних джерел.
- 45). Методи одержання інформації про тему історичного дослідження.
- 46). Методика вивчення літератури з теми історичного дослідження.
- 47). Головні етапи виявлення та опрацювання історичних джерел.
- 48). Способи одержання та осмислення теоретико - методологічної інформації з питань теми історичного дослідження.
- 49). Основні складові поняття «історичне джерело». Його зв'язок з історичним процесом.
- 50). Методи і прийоми роботи з історичними джерелами.
- 51). Виражена і прихована інформація історичного джерела.
- 52). Процедура авторської атрибуції джерел.
- 53). Дослідження соціальної функції об'єкту що використовується як історичне джерело.
- 54). Текстологічна робота з писемними джерелами.
- 55). Методика і техніка фіксації даних джерела.
- 56). Основні складові джерелознавчого коментаря.
- 57). Маргіналії їх зміст та види.
- 58). Зміст поняття джерелознавча легенда.
- 59). Фолькльорні джерела.
- 60). Етнографічні джерела.
- 61). Лінгвістичні джерела..
- 62). Особливості Законодавчих актів як історичного джерела.
- 63). Місце творів мистецтва серед інших історичних джерел.
- 64). Специфіка художніх творів як історичних джерел .
- 65). Історичний роман як історичне джерело .
- 66). Особливості джерелознавчого аналізу документів політичних партій.
- 67). Праці ідеологів партій як історичне джерело .

- 68). Особливості періодичної преси як історичного джерела.
- 69). Методика вивчення матеріалів періодичної преси. Контент аналіз.
- 70).Кореспонденції. Рецензії. Огляди як історичне джерело.
- 71).Актові джерела XVI - XVIII ст.
- 72). Головні ознаки фальсифікатів актових джерел українських земель у XVI -XVIII ст.
виявлені дослідниками XIX ст.
- 73).Найдавніший період розвитку генеалогій.
- 74).Практична, утилітарна генеалогія початку XIX ст. – 60 рр. XX ст.
- 75). Геральдика як спеціальна історична дисципліна
- 76).Походження гербів, соціальні функції, основи геральдичної теорії
- 77).Особливості формування української родової геральдики: а) шляхетські;
б) клейноди козацької доби; в) герби малоросійського дворянства.
- 78). Стан і перспективи дослідження української родинної геральдики.
- 79).Виникнення та соціальна функція гербів міст.
- 80). Особливості формування гербової традиції в Україні.
а) Догеральдичний період; б)Ранньогеральдичний період;
в)Пізньогеральдичний період.
- 81). Радянська емблематика Українських міст.
- 82). Сучасний стан та перспективи процесу місцевого

Розподіл годин самостійної роботи здобувачів

Змістовні модулі			Інд. робота	Сума годин
1	2	3	4	
20	20	20	40	100

Методи контролю та оцінювання знань/ Methods of control and evaluation of knowledge

Розподіл балів для дисципліни Distribution of points for the discipline with a form of test control

Поточне оцінювання / Current assessment				Залік / Test	Сума балів / Total points
Змістовні модулі / Content modules			Інд. робота / Ind. task		
	1	2	3		
мінімум	6	7	7	40	60
максимум	20	20	20	40	100

Політика щодо академічної доброчесності / Academic Integrity Policy

Політика щодо академічної доброчесності: контрольні роботи повинні бути самостійно підготовленими. Всі роботи проходять перевірку на оригінальність через відповідне програмне забезпечення. В роботі має бути 80% унікального тексту, оформленого згідно правил цитування.

Політика щодо відвідування / Attendance Policy

Відвідування занять є обов'язковим. За об'єктивних причин (наприклад, хвороба, міжнародне стажування) навчання може відбуватись в он-лайн формі за погодженням із керівником курсу. Пропущені заняття потрібно обов'язково відпрацювати шляхом підготовки додаткового есе.

Методи контролю / Control methods

Політика зарахування балів. Аспіранти отримують бали під час лекційних і семінарських занять, виконання контрольних завдань (береться до уваги присутність, активність).

Поточний контроль: Усне опитування в ході лекцій та практичних занять, перевірка завдань (у тому числі самостійної роботи), оцінювання правильності вирішення тестових та практичних завдань на семінарських заняттях.

Підсумковий контроль: Відвідування лекцій, виступи на семінарських заняттях, підготовка контрольної роботи, відсутність невідпрацьованих завдань.

Умови допуску до підсумкового контролю / Conditions of admission to the final test

Під час проведення заліку визначається рівень засвоєння аспірантом змісту навчання, сформованих умінь і практичних навичок шляхом перевірки та оцінки рівня науково-теоретичної та практичної підготовки. Підсумкове оцінювання здійснюється на основі підсумкових оцінок за кожним завданням в межах кожного з 3 модулів. Оцінюються завдання переважно виконані аспірантом в межах плану його наукової роботи під час підготовки апробації наукових результатів (написання статті, підготовка виступу на міжнародній, всеукраїнській конференції) та написання відповідних розділів тексту дисертації (вступ, стан та аналіз історіографії, її хронологічна, тематична класифікація) у формі контролю систематичності та активності роботи аспіранта над вирішенням даних проблем. Підсумковий контроль успішності проводиться на основі результатів поточного контролю за тематикою кожного з трьох модулів відповідно до виконання аспірантом плану наукової роботи. Підсумковий диференційований залік формується через розподіл балів між поточним контролем у співвідношенні – 60% оцінки за практичні дії,

виконання завдань у межах виконання плану дисертаційного дослідження та поточного контролю за його виконанням, що здійснюється у формі контролю систематичності та активності роботи протягом семестру під час вивчення програмного матеріалу дисципліни; 40% – результати заліку. Саме систематичність та активність роботи аспіранта протягом 3 семестру визначає оцінку з котрою виставляється залік – від повного виконання усіх завдань пов'язаних з виконанням наукової роботи та засвоєння теоретичних положень дисципліни («відмінно»), не повно здійснив виконання усіх завдань пов'язаних з виконанням наукової роботи та засвоєння теоретичних положень дисципліни («добре»), здійснив виконання частини завдань пов'язаних з виконанням наукової роботи та але не засвоїв теоретичні положення дисципліни («задовільно».) При виставленні оцінки викладач враховує роботу з усіх видів навчальних занять, особливо безпосередньо відповідають виконанню плану дисертаційного дослідження. Оцінка, які виставляє викладач, повинна бути обґрунтованою і зрозумілою для аспіранта. Оцінка, яку виставив викладач, вважається остаточною і перегляду не підлягає

Підручники / Textbooks:

Калакура Я.С., Войцехівська І.Н., Павленко С.Ф. Історичне джерелознавство: підручник для студентів вищих навчальних закладів., К.: «Либідь», 2017. 512 с.

Навчальні посібники / Teaching aids:

Макарчук С.А. Джерелознавство історії України. Навчальний посібник. Львів: Світ, 2008. 512 с.

Яремчук В. Українська історіографія: суспільно-політична історія. Посібник. Острог, Вид-во Нац. Ун-ту «Острозька академія», 2017. 288 с.

Міронова І. С. Історичне джерелознавство та українська археографія : спецкурс з джерелознавства, історіографії та методики викладання історії : навч. посіб. Миколаїв : Вид-во ЧНУ ім. Петра Могили, 2017. 208 с.

Конспекти лекцій / Lecture notes:

Воронов В.І. Джерелознавство історії України: Курс лекцій. Міністерство освіти і науки України; Дніпропетровський національний університет. Д.: Ви-во Дніпропетровського університету, 2003. 36 с.

Коцур В.П., Коцур А.П., Історіографія історії України: Курс лекцій. Чернівці: Золоті литаври, 1999. 520 с.

Методичні роботи / Methodical works:

Історіографія історії України: Методичні рекомендації до вивчення І-84 вибіркової компоненти здобувачами спеціальності 032 «Історія та археологія», ступеня доктора філософії денної та заочної форми навчання / Уклад: В.В. Єгоров К.: КНУБА, 2024. - 36 с.

Джерелознавство історії України: Методичні рекомендації до вивчення вибіркової компоненти здобувачами спеціальності 032 «Історія та археологія»,

ступеня доктора філософії денної та заочної форми навчання /Уклад: В.В.Єгоров. Київ–Тернопіль: КНУБА, Ф-ОП Шпак В.Б., 2024. 25 с.

Додаткові джерела

1. Бондар В. Сучасна українська історіографія в контексті світових тенденцій. Дисциплінарні виміри української історіографії: Колективна монографія. К.: Інститут історії України, 2015. С. 275 - 318.
2. Борщик Я. Архівні джерела до історії взаємодопомоги та порятунку між українцями та поляками в 1943-1944 р. на Волині. УІЖ. 2023. № 4. С. 113 – 124.
3. Гирич І. Українська революція крізь призму бібліографії. Рец. на кн.: Добко Т.В., Дуднік О.Я. Українська революція (1917—1921) у бібліографічних покажчиках: монографія. НАН України, Нац. б-ка України імені В.І. Вернадського; наук. ред. Л.А. Дубровіна УІЖ. 2023. № 2. С. 213 – 218.
4. Дейнека Л. Джерелознавство новітньої історії України [Електронний ресурс] : наук.- допом. бібліогр. покажч. / Східноєвроп. нац. ун-т ім. Лесі Українки, Бібліотека ;Луцьк, 2018. - 176 назв.,27 с.
5. Дояр Л. Державний архів друку: з історії організаційного та функціонального розвитку (1917-1967) УІЖ. 2023. № 4. С. 196 – 208.
6. Історія, пам'ять, політика. Збірник статей / Упоряд. Г. Касьянов, О. Гайдай. НАН України, інститут історії України; Higher Education Support Program. К.: Інститут історії України, 2016. 277 с.
7. Калакура Я.С.Українська історіографія, К.: «Генеза»,2004.495 с.
8. Колесник І. Українське історієписання 1960-1980-х рр.: культурні розриви та метаморфоз. Світло й тіні радянського історієписання: Матеріали міжнародної наукової конференції (Київ, 22-23 травня 2013 р.)/ За ред. В. А. Смолія. К.: Інститут історії України НАН України, 2015. С. 169-175.
9. Куций І. Образи Сходу і Заходу в українській історіографії: між реальним та уявним простором. УІЖ. 2019. № 2. С. 144 – 160.
10. Марочко В. «Остфоршунг» і Голодомор:традиції і стратегії німецькомовної історіографії УІЖ. 2023. № 1. С. 180 – 196.
11. Острянюк А. Наукові історичні школи в Україні: фантоми української історіографії Історіографічні дослідження в Україні / Гол ред В. А. Смолій. К.: Інститут історії України, 2012. Вип. 22. С. 293-312.
12. Острянюк А. Наукові школи: несучасні сучасники. Історик і влада. Колективна монографія / Відп. ред. В. Смолій; тв. керівник проекту І. Колесник; Авт. кол.: В. Андреев, О. Богдашина та інш. НАН України. Інститут історії України. К.: Інститут історії України НАН України, 2016. С.303-328.

13. Сухий О. Сучасна історична наука в Україні: візії та напрямки: [Електронний ресурс]. Доступно з: ues_2012_10_5(1).pdf
14. Турченко Г., Турченко Ф., О.Оглоблин про схему історії України ХІХ – початку ХХ ст. (до 50-річчя творчого заповіту історика) УІЖ. 2021. № 1. С. 107 – 121.
15. Удод О. Історична наука періоду «застою»: проблема взаємин історика і влади. Дисциплінарні виміри української історіографії: Колективна монографія. К.: Інститут історії України, 2015. С. 233-275.
16. Удод О. Українська історична дидактика: академічний дискурс. (До 80-річчя Інституту історії України) / За ред. Валерія Смолія. НАН України. Інститут історії України. К.: Інститут історії України, 2016. 214 с.
17. Яремчук В. Дискусії про соціальні ролі сучасної Кліо у рецепції польської історіографії. УІЖ. 2023. № 1. С. 197 – 217.
18. Ясь О. «На чолі республіканської науки...» Інститут історії України (1936 – 1986): Нариси з інституціональної та інтелектуальної історії (до 80-річчя установи). К.: Інститут історії України, 2016. 542 с.

Інформаційні ресурси / Information resources:

Інформаційні ресурси бібліотека КНУБА <http://library.knuba.edu.ua/>,
Історична правда <https://www.istpravda.com.ua/>

